

نویسنده: ادوارد هاس بروک «Edward Hasbroux»
منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2026-03-10».
برگردان: پوهندوی دوکتور «طب» سیدحسام «مل» .

**حتی اگر تیم ترامپ آن را می‌خواست،
سربازگیری یک شکست مفتضحانه
خواهد بود.**

***Even if team Trump wanted it, a military
draft would be a fiasco***

**گزینه سربازگیری آمریکایی‌ها در ایران ممکن است «روی
میز» باشد، اما عملی نخواهد شد. دلیلش این است.**

***The option of conscripting Americans for military service in Iran
may be 'on the table' but it won't work. Here's why.***

روز یکشنبه، ماریا بارتیرومو، مجری فاکس نیوز، از کارولین لیویت، سخنگوی
مطبوعاتی کاخ سفید، در مورد احتمال اینکه جنگ زمینی در ایران منجر به فعال
شدن طرح اعزام به خدمت سربازی ایالات متحده شود، پرسید.

لیویت «Leavitt» در پاسخ خود به طور خاص به سربازگیری اشاره نکرد، اما بارها گفت که هیچ گزینه‌ای رد نشده است. احتمالاً این «گزینه‌ها» شامل سربازگیری نیز می‌شد که محور سوال بود. لیویت گفت: «رئیس‌جمهور ترامپ عاقلانه گزینه‌ها را از روی میز حذف نمی‌کند. این در حال حاضر بخشی از طرح فعلی نیست، اما رئیس‌جمهور، دوباره، عاقلانه گزینه‌های خود را روی میز نگه می‌دارد.» نظرات لیویت روش‌هایی را برجسته می‌کند که حتی وقتی سربازگیری نه محتمل است و نه امکان‌پذیر، برنامه ریزان نظامی و سیاستمداران اصرار دارند که آن رادر فهرست «گزینه‌های» خود برای تشدید و تهدیدهای نظامی نگه دارند.

سیستم خدمات گزینشی (SSS) طبق قانون فدرال موظف است آمادگی خود را برای فعال کردن هر یک از دو نوع سربازگیری، هر زمان که کنگره و رئیس‌جمهور دستور دهند، حفظ کند. در تئوری، SSS برنامه‌هایی برای سربازگیری عمومی «گوشت دم‌توپ» مردان جوان یا سیستم تحویل پرسنل مراقبت‌های بهداشتی (HCPDS) برای مردان زنان تا سن ۴۴ سال در برخی از حرفه‌های پزشکی دارد. در واقعیت، تلاش برای فعال کردن هر یک از این دو نوع سربازگیری، یک شکست مفتضحانه خواهد بود. فهرست ثبت نام کنندگان برای سربازگیری عمومی به شدت ناقص و نادرست است. هیئت‌های سربازگیری که باید تصمیمات حیاتی در مورد اینکه چه کسی را به جنگ بفرستند، بگیرند، فقط آموزش‌های سرسری دیده‌اند. بسیاری از هیئت‌های سربازگیری فاقد حد نصاب هستند و قادر به فعالیت نخواهند بود و در صورت عدم وجود هیئت سربازگیری برای رسیدگی به ادعای آنها، هر کسی که درخواست تعویق یا معافیت داده باشد، از مخصه رهایی می‌یابد.

در همین حال، مقررات پیشنهادی برای HCPDS در سال ۱۹۸۹ منتشر و در سال ۲۰۰۹ اصلاح شد اما هرگز نهایی نشد. برای پیگرد قانونی یک سرباز مخالف خدمت سربازی، دولت باید بدون هیچ شک معقولی به هیئت منصفه ثابت کند که هرگونه نقض قانون خدمت سربازی انتخابی «آگاهانه و عمدی» است. اگر یک سرباز وظیفه بداند که نباید هیچ نامه تایید شده‌ای را امضا کند یا اظهارات عمومی مجرمانه ارائه دهد، می‌تواند دستورات مربوط به اعزام به خدمت را با مصونیت از مجازات نادیده بگیرد، مگر اینکه و تا زمانی که به صورت جداگانه توسط یک مارشال ایالات متحده یا مأمور اف بی آی ابلاغ شود.

امسال، سازمان خدمات اجتماعی (SSS) در حال آماده شدن برای بزرگترین تغییر در عملکرد خود از سال ۱۹۸۰ است. در پاسخ به کاهش رعایت الزام مردان ۱۸ تا ۲۵

ساله برای ثبت و گزارش همه تغییرات آدرس به SSS، کنگره به SSS دستور داده است که با استفاده از داده‌های به دست آمده از سایر آژانس‌های فدرال، سعی کند سربازان بالقوه را «به طور خودکار» ثبت کند.

این تغییر در قانون بدون جلسه استماع، بحث یا هرگونه بررسی بودجه تصویب شد و از دسامبر ۲۰۲۶ لازم‌الاجرا خواهد بود. این امر مستلزم مقررات و اطلاعیه‌های جدید و یکی از بزرگترین و پیچیده‌ترین برنامه‌های تجمیع و تطبیق داده‌ها در تاریخ فدرال خواهد بود. اشتراک‌گذاری داده‌های SSS حتی قبل از راه‌اندازی ثبت نام «خودکار» سربازگیری، انتقاداتی را به دنبال دارد. اما هیچ یک از قوانین یا اطلاعیه‌های لازم برای ثبت نام «خودکار» سربازگیری هنوز منتشر نشده است و هیچ پولی برای این پروژه در بودجه SSS امسال لحاظ نشده است. بسیاری از اطلاعاتی که برای شناسایی و مکان‌یابی همه مشمولان بالقوه سربازگیری مورد نیاز است، در هیچ پایگاه داده فدرال فعلی وجود ندارد.

بنابراین، ثبت نام «خودکار» فهرستی را تولید می‌کند که به همان اندازه سیستم «خود ثبت نام» فعلی نادرست و ناقص است. فهرستی که تولید می‌کند در برابر استفاده ابزاری و سوءاستفاده آسیب‌پذیر خواهد بود. اجرای یک سربازگیری به همان اندازه که اجرای ثبت نام غیرعملی بوده است، غیرعملی خواهد بود.

میزان تلاشی که کنگره حاضر است برای نجات یک سیستم خدمت انتخابی شکست خورده انجام دهد، نشان دهنده اهمیتی است که برنامه‌ریزان جنگ برای ادعای «آمادگی» برای سربازگیری قائل هستند - حتی اگر یک سربازگیری واقعی از نظر سیاسی و عملی شکست خورده باشد و همچنان شکست بخورد. در دولت‌های دموکرات و جمهوری خواه، برنامه‌ریزان نظامی پنتاگون، سرویس امنیت ملی و اندیشکده‌های تندرو استدلال کرده‌اند که آمادگی مداوم برای سربازگیری اجباری به عنوان «راهکار جایگزین» برای سناریوهایی مانند حمله چین به سرزمین اصلی ایالات متحده یا جنگ زمینی در آسیای مرکزی که فوراً به ۱۰۰۰۰۰ «نیروی» اضافی برای تقویت نیروهای فعال ایالات متحده نیاز دارد، ضروری است.

آنچه واقعاً در این بحث بر سر «نیاز» به آمادگی برای سربازگیری اجباری مطرح است، این است که آیا ممکن است - و آیا مطلوب است - که برنامه‌ریزان جنگ، جنگ‌هایی مانند این را بدون نیاز به فکر کردن به این که آیا آمریکایی‌های کافی برای جنگیدن با آنها داوطلب خواهند شد، در نظر بگیرند.

درست‌تر بودن فرضی یا وانمودی سربازگیری اجباری به عنوان «راهکار جایگزین»، توانایی برنامه‌ریزان جنگ و سیاست‌گذاران ایالات متحده را برای تهدید یا متعهد کردن کشور به جنگ‌های بزرگتر، طولانی‌تر و کم‌طرفدارتر و تشدید سریع‌تر درگیری‌های نظامی افزایش می‌دهد. در دسترس بودن پیش‌نویس همچنین رئیس جمهور و فرمانده کل

قوا را تشویق می‌کند که در توسل به ابزارهای نظامی برای حل اختلافات دیپلماتیک سریع تر و با ملاحظه کمتری عمل میکنند.

در موقعیت‌هایی مانند این، سربازگیری مجدد به عنوان بخشی از زرادخانه تشدید نظامی و تهدیدها عمل می‌کند.

اصرار رئیس جمهور ترامپ بر نگه داشتن سربازگیری "روی میز" به عنوان یک گزینه خطرناک است، اما متأسفانه چیز جدیدی نیست. خطرناک بودن آن نشان می‌دهد که چرا انجام دقیقاً همان کاری که او نمی‌خواهد بسیار مهم است: حذف سربازگیری به عنوان یک گزینه با لغو سیستم خدمت انتخابی.

سطری چند در مورد نویسنده این مقاله:

ادوارد هاسبروک ادوارد هاسبروک سردبیر و ناشر *Resisters.info*، جامع‌ترین منبع مستقل اطلاعات در مورد سربازگیری و ثبت نام سربازگیری در ایالات متحده از سال ۱۹۸۰ است. او عضو لیگ مقاومت در برابر جنگ و گروه ویژه حقوق نظامی انجمن وکلای ملی است

با احترام «2026-03-13»

.....